

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. maja 1916.

Treść: (M 143.—145.) 143. Obwieszczenie, dotyczące zmiany artykułów 6., 19. i 20. regulaminu dla międzynarodowej konwencji metrycznej z dnia 20. maja 1875. — 144. Rozporządzenie, dotyczące zakazu niektórych rodzajów używania ropy. — 145. Rozporządzenie, dotyczące zakazu używania cukru do wyrabiania piwa.

143.

Obwieszczenie Ministerstwa robót publicznych w porozumieniu z Ministerstwem skarbu z dnia 12. maja 1916,

dotyczące zmiany artykułów 6., 19. i 20. regulaminu dla międzynarodowej konwencji metrycznej z dnia 20. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 20 ex 1876.

Skutkiem układu państw kontrakujących, doszło do skutku w myśl artykułu 12. międzynarodowej konwencji metrycznej z dnia 20. maja 1875, Dz. u. p. Nr. 20 ex 1876, mają artykuły 6., 19. i 20. regulaminu, tworzącego część składową konwencji, otrzymać następujące brzmienie:

(Tekst pierwotny.)

Article 6.

La dotation annuelle du Bureau international est composée de deux parties: l'une fixe, l'autre complémentaire.

La partie fixe est de 100.000 fr. Elle est à la charge de tous les États et des Colonies autonomes qui ont adhéré à la Convention du Mètre avant la cinquième Conférence générale.

La partie complémentaire est formée des contributions des États et des Colonies autonomes qui sont entrés dans la Convention après ladite Conférence générale.

Le Comité est chargé d'établir, sur la proposition du directeur, le budget annuel, mais sans dépasser la somme calculée conformément aux stipulations des deux alinéas ci-dessus. Ce budget

(Przekład.)

Artykuł 6.

Roczna dotacja biura międzynarodowego składa się z dwóch części: ze stałej kwoty i z uzupełnienia.

Kwota stała wynosi 100.000 franków. Pokrywają ją wszystkie państwa i samoistne kolonie, które przystąpiły do konwencji metrycznej przed V. konferencją generalną.

Uzupełnienie tworzy się z opłat wkładowych tych państw i samoistnych kolonii, które przystąpiły do konwencji po wymienionej konferencji generalnej.

Komitetowi porucza się, by na wniosek dyrektora zestawiał roczny budżet, przyczem suma, jaka okaże się przy zastosowaniu przepisów obydwu poprzednich ustępów, nie może być

est porté, chaque année, dans un Rapport spécial financier, à la connaissance des Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Dans le cas où le Comité jugerait nécessaire d'apporter une modification, soit à la dotation annuelle, soit au mode de calcul des contributions déterminé par l'Article 20 du présent Règlement, il devrait soumettre ce projet de modification aux Gouvernements, de façon à leur permettre de donner, en temps utile, les instructions nécessaires à leurs délégués à la Conférence générale suivante, afin que celle-ci puisse délibérer valablement. La décision sera valable seulement dans le cas où aucun des États contractants n'aura exprimé, ou n'exprimera, dans la Conférence, un avis contraire.

Article 19.

Le directeur du Bureau adressera, à chaque session, au Comité:

1° Un Rapport financier sur les comptes des exercices précédents, dont il lui sera, après vérification, donné décharge;

2° Un Rapport sur l'état du matériel;

3° Un Rapport général sur les travaux accomplis depuis la session précédente.

Le bureau du Comité international adressera, de son côté, à tous les Gouvernements des Hautes Parties contractantes un Rapport annuel sur la situation administrative et financière du Service, et contenant la prévision des dépenses de l'exercice suivant, ainsi que le Tableau des parts contributives des États contractants.

Le président du Comité rendra compte, à la Conférence générale, des travaux accomplis depuis l'époque de sa dernière réunion.

Les Rapports et les publications du Comité et du Bureau seront rédigés en langue française et communiqués aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes.

Article 20.

L'échelle des contributions, dont il est question à l'Article 9 de la Convention, est établie, pour la partie fixe, sur la base de la dotation de 100.000 fr., indiquée par l'Article 6 du présent Règlement, et sur celle de la population; la contribution normale de chaque État ne peut pas être inférieure à 500 fr., ni supérieure à 15.000 fr., quel que soit le chiffre de la population.

przekroczona. Budżet ten należy podawać corocznie do wiadomości rządów wysokich państw, zawierających umowę, zapomocą osobnego sprawozdania finansowego.

W razie, gdyby komitet uznał za stosowne przedsięwziąć zmianę czyto co do wysokości rocznej dotacji, czyteż co do sposobu obrachowania, ustanowionego w artykule 20. niniejszego regulaminu, to wniosek na zmianę należy przedłożyć rządowi tak wcześnie, by one były w możności udzielić swym delegatom na najbliższą konferencję generalną potrzebnych wskazówek. aby konferencja generalna mogła powziąć ważne uchwały. Uchwała ma ważność tylko wówczas, jeśli żadne z państw, zawierających umowę, nie wyraziło lub nie wyrazi przy konferencji przeciwnego votum.

Artykuł 19.

Dyrektor biura przedłoży komitetowi corocznie:

1. sprawozdanie finansowe co do wydatków ubiegłego okresu służbowego, za który należy mu udzielić po dokonaniu zbadaniu absolutorium;

2. sprawozdanie o stanie materialnym;

3. ogólne sprawozdanie o pracach, dokonanych w okresie czynności od ostatniej sesji.

Biuro międzynarodowego komitetu przedłoży ze swej strony wszystkim rządowi wysokich państw, zawierających umowę, roczne sprawozdanie o stanie służby administracyjnej i finansowej, zawierające także prawdopodobne wydatki na służbę bieżącego okresu oraz tabelę opłat wkładowych państw, zawierających umowę.

Prezydent komitetu przedłoży generalnej konferencji sprawozdanie o pracach, dokonanych od jej ostatniego posiedzenia.

Sprawozdania i publikacje komitetu i biura będą ułożone w języku francuskim i nadesłane rządowi wysokich państw, zawierających umowę.

Artykuł 20.

Wspominaną w artykule 9. konwencji listę opłat wkładowych ustanawia się, o ile chodzi o kwotę stałą, na podstawie dotacji 100.000 franków (według artykułu 6. niniejszego regulaminu) a nadto na podstawie cyfry zaludnienia; normalna opłata wkładowa każdego poszczególnego państwa nie może być jednak mniejsza, jak 500 franków, i nie większa jak 15.000 franków, jakakolwiekby była ilość ludności.

Pour établir cette échelle, on détermine d'abord quels sont les États qui se trouvent dans les conditions voulues pour ce minimum et ce maximum: et l'on répartit le reste de la somme contributive entre les autres États, en raison directe du chiffre de leur population.

Les parts contributives ainsi calculées sont valables pour toute la période de temps comprise entre deux Conférences générales consécutives, et ne peuvent être modifiées, dans l'intervalle, que dans les cas suivants:

- a) Si l'un des États adhérents a laissé passer trois années successives sans faire ses versements;
- b) Si, au contraire, un État antérieurement retardataire de plus de trois ans ayant versé ses contributions arriérées, il y a lieu de restituer aux autres Gouvernements les avances faites par eux.

La contribution complémentaire est calculée sur la même base de la population, et est égale à celle que les États anciennement entrés dans la Convention payent dans les mêmes conditions.

Si un État ayant adhéré à la Convention déclare en vouloir étendre le bénéfice à une ou plusieurs de ses Colonies non autonomes, le chiffre de la population desdites Colonies sera ajouté à celui de l'État pour le calcul de l'échelle des contributions.

Lorsqu'une Colonie, reconnue autonome, désirera adhérer à la Convention, elle sera considérée, en ce qui concerne son entrée dans cette Convention, suivant la décision de la Métropole, soit comme une dépendance de celle-ci, soit comme un État contractant.

Dla ułożenia tej listy wyszukuje się naprzód te państwa, dla których oznaczone poprzednio minimum lub maximum opłaty wkładowej wchodzi w rachubę a następnie rozdziela się resztę kwoty na inne państwa w prostym stosunku do ilości mieszkańców.

Tak obliczone opłaty wkładowe zatrzymują swą ważność na czas między dwiema następującymi po sobie generalnemi konferencyami i mogą w tym odstępie czasu być tylko w następujących przypadkach zmienione:

- a) Gdy jedno z państw, zawierających umowę, nie uiściło należnych wpłat przez trzy następujące po sobie lata;
- b) gdy w przeciwstawieniu do tego państwo, które zalega ze swemi wpłatami przez dłużej jak trzy lata, uiści je dodatkowo, w którym to przypadku zwraca się innym rządóm poniesione przez nie nadwyżki opłat.

Kwotę uzupełniającą oblicza się na podobnej zasadzie wogóle według liczby mieszkańców i kwota ta jest dla nowo przystępującego państwa taką samą, jak kwota, jaką ma opłacać państwo, które pod tymi samymi warunkami już przystąpiło do konwencji.

Jeśli państwo, przystępujące do konwencji, chce jej korzyści obrócić na rzecz jednej lub więcej ze swych niesamodzielnych kolonii, dolicza się w celu obliczenia opłat liczbę ludności odnośnej kolonii do liczby ludności wchodzącego w rachubę państwa.

Jeśli uznana za samodzielną kolonia życzy sobie przystąpić do konwencji, traktując się ją co do warunków jej przystąpienia tak, jak rozstrzygnie kraj macierzysty, albo jako przynależną do tego państwa, albo jako państwo, zawierające samodzielną umowę.

Trnka wr

Leth wlr.

144.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrami spraw
wewnętrznych, robót publicznych
i kolei żelaznych z dnia 12. maja
1916,****dotyczące zakazu niektórych rodzajów używania
ropy.**

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się:

§ 1.

Zakazuje się używania ropy (oleju skalnego) jako środka napędowego do jakiegokolwiek rodzaju motorów, do palenia oraz do bezpośredniego wyrabiania oleju gazowego.

Zakaz ten nie rozciąga się na używanie ropy na cele utrzymywania ruchu w kopalniach ropy oraz w rafineryach oleju mineralnego oraz z tem połączonych zakładach. Prócz tego może Minister handlu w innych poszczególnych przypadkach zezwolić na uzasadnioną prośbę na wyjątki od tego zakazu.

§ 2.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podpadają pod karanie sądowo-karne, będą polityczne władze I. instancyi karały grzywną do 5000 K lub według uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 3.

Rozporządzenia to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.
Trnka wlr.

Forster wlr.
Spitzmüller wlr.

145.**Rozporządzenie Ministra skarbu
w porozumieniu z Ministrami spraw
wewnętrznych i handlu z dnia
18. maja 1916****dotyczące zakazu używania cukru do wyrabiania
piwa.**

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się używać do wyrabiania piwa cukru oznaczonego w § 1., l. 1 ustawy o podatku od cukru.

Ten cukier, co do którego już przed ogłoszeniem tego rozporządzenia wprost Ministerstwo skarbu udzieliło zezwolenia na wolne od podatku używania do wyrabiania piwa, nie podpada pod zakaz.

§ 2.

Za wykraczające przeciw zakazowi użycie cukru do wyrabiania piwa będzie karała władza polityczna I. instancyi grzywną 100 K lub według uznania aresztem 48 godzinnym za każdy cetnar metryczny cukru użytego wbrew zakazowi, jednakże w każdym poszczególnym przypadku w najwyższej kwocie 5000 K względnie 6 miesiącami aresztu.

Kara ta dotyka kierownika przedsiębiorstwa browarniczego pod bezpośrednią odpowiedzialnością przedsiębiorcy, o ile ten ostatni nie kieruje sam przedsiębiorstwem.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hohenlohe wlr.
Spitzmüller wlr.

Leth wlr.